

Devetnica bl. Carlu Acutisu

Ured za pastoral mladih Varaždinske biskupije, svibanj 2021.

ŽIVOTOPIS:

„Božji influencer“ i „cyber svetac“ Carlo Acutis rođen je 3. svibnja 1991. u Londonu od oca Andree Acutisa i majke Antonie Salzano. Nedugo nakon njegova rođenja, obitelj se preselila u Milano.

Od ranog djetinjstva bio je odan štovanju Majke Božje i redovito je molio krunicu u znak privrženosti njoj. Sa sedam je godina primio prvu svetu pričest nakon koje je gotovo svakog dana sudjelovao na svetoj misi, primao sakrament svete pričesti, molio krunicu i klanjao se pred Presvetim. Jednom tjedno se isповijedao. Prije ili poslije mise neko bi vrijeme provodio u molitvi i duhovnim razmišljanjima ispred tabernakula. Jednom je zapisao: „Što više primamo euharistiju, to postajemo sličniji Isusu, kako bi na ovoj Zemlji već imali predokus neba.“

Spojio je svoju ljubav prema Presvetom oltarskom sakramantu i računalima te je nekoliko mjeseci prije smrti otvorio mrežnu stranicu. Na njoj je objavio dokumentaciju o svjetskim euharistijskim čudima i njihovu katalogizaciju. Istražio je više od 136 priznatih euharistijskih čuda koja su se dogodila tijekom povijesti. Njegova je izložba euharistijskih čuda poslije njegove smrti obišla sve kontinente.

Na internet je gledao kao na jedan od načina širenja katoličke vjere. Također je pomogao svećenicima da izrade internetske stranice za svoje župe.

Njegova majka Antonia rekla je da je njezin sin „smatran računalnim genijem jer je znao logaritme, znao je izrađivati programe i čitati stručne tekstove o tim temama“, no također da je često znao izlaziti noću i dijeliti pokrivače i hranu beskućnicima. Svoju je uštědevinu često darivao beskućnicima i misijama.

Međutim, Carlo nije bio ona vrsta mladića koja bi se mogla nazvati “bogomoljcem”. Nije bio zatvoren u vlastite pobožnosti niti je imao kakvih poteškoća pri uspostavljanu odnosa s drugima. Uvijek je bio pun života, smiren, nasmijan, uvijek spremjan priskočiti u pomoć i pobrinuti se za druge kao da je to njegova dužnost. Kao i mnogi njegovi vršnjaci volio je nogomet, bicikl, videoigre, računala. Na neki način je zaštitnik digitalnih medija jer pokazuje kako i internet može pomoći na putu osobne svetosti.

Početkom listopada 2006. Carlu je dijagnosticiran agresivni oblik leukemije. Njegovo hrabro suočavanje s leukemijom mnoge je uvjerilo kako u njemu ima nešto posebno. Kad bi ga liječnik pitao kako se osjeća, odgovarao bi: „Ima ljudi koji puno više trpe od mene!“ Svojoj majci je govorio: „Mama, nemoj se bojati, jer je Isusovim utjelovljenjem život pobijedio smrt. Nema potrebe bježati od smrti jer nas u vječnom životu očekuje nešto posebno. Naš cilj mora biti beskonačan, a ne konačan. Naša domovina je beskrajna. Nebo nas je oduvijek čekalo.“

Do smrti je zadržao duboku pobožnost prema euharistiji. Svoju bolest je prikazao kao žrtvu za papu i svetu Katoličku crkvu. Preminuo je u Monzi u dobi od 15 godina, 12. listopada 2006. godine od posljedica leukemije. Godinu dana kasnije objavljena je knjiga o Carlovu životu „Euharistija – moja autocesta za nebo“.

Papa Franjo ga je 5. srpnja 2018. proglašio slugom Božjim dok ga je u njegovo ime kardinal Agostino Vallini 10. listopada 2020. u gornjoj crkvi bazilike sv. Franje Asiškog u Assisiju, proglašio blaženikom.

Njegov će se spomendan slaviti 12. listopada. Zanimljivost je i da je Carlo prvi blaženik 'milenijalac', prvi koji je imao Facebook profil i prvi koji je, prema riječima njegove majke, uživao igrajući Pokemone. Papa je tih dana rekao: „Carlo nije upao u zamku” i „znao je koristiti novu komunikacijsku tehnologiju za prijenos Evanđelja, za prenošenje vrijednosti i ljepote.”

Acutis nam doista može biti konkretan primjer kako svetost izgleda u 21. stoljeću. Po zagovoru Carla Acutisa ozdravio je, unatoč medicinskim prognozama, od teške bolesti brazilski dječak.

12. listopada slavimo nebeski rođendan ovog novog blaženika.

3

UVOD:

Hvala Ti, Bože, na blaženom Carlu. Hvala Ti što strpljivo mijenjaš našu percepciju svetaca – od kipova s tužnim izrazima lica u nama predalekih stoljeća u kojima su živjeli. Hvala Ti što i danas podižeš svoje svjedočke – u trapericama i tenisicama, koji Te vole i u doba interneta, koji nam svjedoče ljubav prema presvetoj Euharistiji i Tvojoj Majci Mariji, vraćajući nas temeljima naše vjere. Molimo te, Bože, daj da nam budu suvozači na autoputu do neba. Amen.

Blaženi Carlo Acutis, zagovaraj nas kod Oca!

PRVI DAN – Euharistija

„Euharistija je moja **autocesta** prema nebu“ (Bl. Carlo Acutis)

Isus, znajući da mu je došao čas kad će otići s ovoga svijeta k Ocu, ljubeći svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio (Iv 13,1). Znajući da je došao čas njegove smrti, Isus nam je htio je prije toga ostaviti najveći znak svoje ljubavi, presvetu Euharistiju. Do kraja ih je ljubio, najvećom ljubavlju kako to objašnjava sv. Ivan Krizostom. Ljubio je ljude najvećom ljubavlju kojom ih je mogao ljubiti dajući im cijelog sebe. Kada je Isus ustanovio ovaj veliki Sakrament, ostavljajući nam sebe za jelo? Noć prije svoje muke. One noći u kojoj bijaše izdan, zapisa apostol Pavao, uze kruh, te zahvali razlomi ga i reče: „Ovo je tijelo moje koje se predaje za vas“ (1 Kor 11. 23-24). Kad su ljudi smisljali kako da ga ubiju, On je htio njima dati zadnji i najveći dokaz svoje ljubavi.

Kako bi se osjećao počašćen podanik, piše sv. Franjo Saleški, kojega bi kralj za stolom pozvao da s njim ručak. Isus u Euharistiji nam daje ne samo dio svog ručka, nego cijelo svoje tijelo: Uzmite i jedite ovo je moje tijelo (Mt 26,26). A sa svojim tijelom daje nam još svoju dušu i svoje božanstvo, tako da sv. Ivan Krizostom kaže: „Gospodin dajući nam samoga sebe u Euharistiji, dao nam je sve što ima i ne preostaje mu ništa više što bi nam

mogao dati. Sve je dao za tebe i ništa nije ostavio za sebe. O divnog li čuda Božje ljubavi! Bog koji je gospodar svega, sav je tvoj.“

Koliko se i kako pripremam za primanje Presvetog Oltarskog Sakramenta? Jeli on zaista temelj mog kršćanskog života?

Molitva:

Predragi moj Isuse, što si još mogao učiniti, da bi te ljubili? Daj da upoznamo preobilje ljubavi po kojemu si postao jelo, kako bi se sjedinio s nama siromašnim grešnicima. Moj Otkupitelju, Ti si me tako ljubio da se nisi ustručavao toliko puta meni se darovati u svetoj pričesti, a ja sam imao takvu dušu, da sam te puno puta izagnao iz mog srca. Ali Ti ne možeš prezreti poniženo srce koje se kaje. Ti si postao čovjek zbog mene, umro si za mene, išao si dotle da si za mene postao hrana. Što si još mogao učiniti kako bi zadobio moju ljubav? Oh, kad bi mogao umrijeti od muke svaki put kad se sjetim da sam prezreo tvoju milost. Kajem se ljubavi moja, svim srcem jer sam te povrijedio.

Ljubim te beskrajna dobroto, ljubim te beskrajna ljubavi. Želim samo tebe ljubiti i ne bojim se ničeg osim živjeti a ne ljubiti te. Ljubljeni moj Isuse, ne uskrati mi milost da ponovno pohodiš moju dušu. Dodji, jer radije želim tisuću puta umrijeti, nego te odbiti i želim učiniti sve što mogu da budem po tvojoj volji. Dodji i zapali moje srce svojom ljubavlju. Daj da zaboravi na sve drugo, da mislim samo na tebe i za tobom žudim, najveće i jedino moje dobro. Marijo, Majko moja, moli se za mene i daj da budem zahvalan za toliku Isusovu ljubav.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

DRUGI DAN – Krunica

„Krunica – najkraće ljestve do neba.“ (Bl. Carlo Acutis)

Sv. Bernard nam i danas poručuje:

„O ti, čovječe, koji vidiš, da na tom svijetu više ideš kroz bure i oluje nego li hodaš po zemljji, ne odvrati očiju od sjaja ove zvijezde, ako nećeš da te oluja potopi.

Ako navale na te valovi kušnje, ako udariš na grebene nevolja, pogledaj zvijezdu, zazovi Mariju.

Ako te bacaju amo tamo valovi oholosti, častohleplja, ogovaranja, zavisti, pogledaj zvijezdu, zazovi Mariju.

Ako li potresa lađicom tvoje duše srdžba ili lakomost ili podražaj tijela, pogledaj na Mariju.

Ako si zbumen radi strahota opačina, smeten radi prljave savjesti, preplašen od strahota suda Božjega, ako se počinješ daviti od žalosti i upadaš u ponor očaja, misli na Mariju. U pogibeljima, u tjeskobama, u sumnjama, misli na Mariju, zazivaj Mariju.

Neka ti ne odlazi s usta, neka ti ne odlazi sa srca; i da postigneš zagovor njezine molitve, ne ostavljam primjera njezina života.

Nju slijedeći nećeš zalistati; Njoj se moleći nećeš očajavati; na Nju misleći nećeš zalistati; dok te Ona drži nećeš posrnuti; dok te Ona štiti ne trebaš se bojati; dok te Ona vodi nećeš se umoriti; ako ti je Ona milostiva stići ćeš cilju i tako ćeš na sebi iskusiti kako je s pravom rečeno: i ime je Djevici Marija.“

Molim li krunicu s pouzdanjem u Marijin Majčinski zagovor?

Molitva:

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice.
Ne odbij nam molbe u potrebama našim,
nego nas od svih pogibli vazda oslobođi Djevice slavna i blagoslovljena!
Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša!
Sa svojim nas Sinom pomiri, Svojemu nas Sinu preporuči, svojemu nas Sinu izruči.
Amen.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

TREĆI DAN – Ispovijed

„Ispovijed je kao vatrica koja balon podiže u nebo. Da bi se dignuo u zrak, balon se mora oslobođiti tereta, kao i duša, da bi se uzdigla u nebo.“ (Bl. Carlo Acutis)

Jedan iskusni isповједник, sveti arški župnik, sv. Ivan Maria Vianney, je o tome rekao: „Ti ne ideš na isповijed jer misliš ili znaš da ćeš ponovno sagriješiti. Ali i dragi Bog to zna. Samo je On to dragovoljno odlučio zaboraviti, da ti može uvek iznova oprostiti grijeha“. Izato, idi na isповijed. Unatoč tome što ćeš dan nakon nje ponovno sagriješiti. No, u ovom trenutku moliš oproštenje koje si već učinio, ne za buduće. Čovjek koji ruča zna da će navečer ponovno ogladnjeti.

Čovjek koji pere ruke, pere ih jer su prljave premda zna da će ih ponovno uprljati. Tako i mi moramo prati svoju dušu. Unatoč tome što će na njoj ponovno biti mrlja grijeha.

Ako se često suočavamo s nekim grijehom i neprestano u njega padamo, to može biti i znak da moramo sačuvati borbeni duh na nekom području borbe s đavlom. Đavao stalno napada i mi se borimo. Kad se čovjek iskreno trudi i bori, pokušava poboljšati svoj život, njegovi grijesi više nisu tako teški kao prije, nisu teški poput grijeha onih osoba koje se s grijehom uopće ne bore i ne trude promijeniti svoj život.

Odluči danas što ćešće ići na isповijed jer ona lijeći našu dušu i daje nam snage za suočavanje s grijehom u budućnosti. Kad smo bolesni pijemo lijek i on nam pomaže u izgradnji imuniteta koji će nas štititi i od nekih budućih bolesti. Isto je i s isповijedi. Redovitim isповijedanjem moja će duša ojačati i biti otpornija grijehu. Bog će mi dati tu milost, a ja moram biti ustrajan, ne odustajati od isповijedi. To đavao najviše hoće, da odustanemo od isповijedi.

Sveti Josemaria Escriva u Putu piše: „Gle kako milosrdno srce ima pravda Božja. Na ljudskim sudovima se kažnjava onaj koji prizna svoju krivnju, a na Božjem se oprašta. Blagoslovjen sveti sakramenat ispovijedi!“

Isuse, što ima u meni što te žalosti? Što ima u meni da priječi moje sjedinjenje s tobom? Što mi je činiti da se obratim i počnem hodati u novosti života?

Molitva: Gospodine Isuse Kristu, pošalji svoga Duha Svetoga koji će me obasjati svojom svjetlošću, da upoznam sebe i da uvidim jesam li svojim životom bio tvoj vjerni učenik. Daj mi da budem iskren sam sebi, da ne prikrivam svoje slabosti, nedostatke i grijeha. Bila mi na pomoć tvoja milost. Amen.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

ČETVRTI DAN – Ljubav prema Crkvi

„Kritizirati Crkvu znači kritizirati sebe same.“ (Bl. Carlo Acutis)

Blaženi Alojzije Stepinac bio je čitava života zauzet u poslanju Crkve, čak i u trenutcima mladenaštva kada se vratio iz vojske i planirao obiteljski život. Zapisano je da je često ponavljaо: "Bijedni ovaj život rado dajem, kad bih mogao, dao bih i sto života, samo da živi Crkva Božja." Bio je do groba vjeran Katoličkoj Crkvi, a kao blaženik i dalje zagovara Crkvu na Božjem putu.

Naš je blaženik u svakoj prigodi poticao na vjernost Katoličkoj Crkvi. Iz sužanjstva u Krašiću pismom je poručio: "Dragi moji svećenici i vjerni puče! Ostanite pod svaku cijenu, pa ako treba i uz cijenu života, vjerni Crkvi Kristovoј, koja ima na čelu Petra, Papu za poglavara... Vi ne biste bili dostoјni imena svojih otaca, kad bi se dali otrgnuti od pećine, na kojoj je Krist sagradio Crkvu." Zahtjevne su to riječi, ali proizlaze iz kardinalove velike ljubavi i vjernosti Crkvi.

U drugom pismu objašnjava što ljubav prema Crkvi podrazumijeva: "Jer što ljubimo konačno ako ljubimo Crkvu? Ljubimo Oca nebeskog koji je Sina svoga poslao na svijet u slici djeteta da nas spasi. Ljubimo Duha Svetoga koji je sazdao tijelo Kristovo u krilu Bogorodice... Ljubimo sve ljude jer tako nalaže Krist, glava Crkve... Ljubimo zapravo najviše sami sebe, jer ako nismo članovi Crkve, bilo stvarno bilo u želji, nema nam spasa ni života vječnoga."

Kad govorim o Crkvi, kakav je to govor? Koliko molim za papu, biskupe, svećenike, svog krstitelja i podjelitelja svetih sakramenata, za svog župnika i župnog vikara, za svog duhovnika i ispovjednika? Poštujem li, volim i jesam li poslušan Crkvi i njezinim pastirima?

Molitva:

U jedinstvu sa Prežalosnim i Bezgrešnim Srcem Marijinim pozdravljam i častim Presvete Rane Tvoje desne ruke, moj Isuse, i u te rane stavljam sve svećenike Tvoje svete Crkve. Daj im, kad god slave Tvoju Svetu Žrtvu, vatru svoje božanske ljubavi, kako bi je mogli predavati dalje dušama koje su im povjerene.

Pozdravljam i častim Presvete Rane Tvoje lijeve ruke i u te Rane predajem Ti sve one koji lutaju i sve nevjernike, one najbjednije, koji Te ne poznaju. Zbog tih duša pošalji, moj Isuse, mnogo dobrih radnika u svoj vinograd, kako bi svi našli put do Tvoga Presvetog Srca.

Pozdravljam i častim Presvete Rane Tvojih svetih nogu i u te Tvoje Rane predajem Ti tvrdokorne grešnike koji više ljube svijet nego Tebe, a osobito one koji se danas moraju rastati od života. Ne daj, moj Isuse, da za njih bude uzaludno prolivena Tvoja Predragocjena Krv.

Pozdravljam i častim Presvete Rane Tvoje svete glave i u te Rane predajem ti neprijatelje svete Crkve, sve one koji još i danas krvavo udaraju po Tvoome mističnom tijelu i progone ga. Molim te, moj Isuse, obrati ih, pozovi ih kao što si pozvao Savla da postane Pavao, da što prije bude jedan pastir i jedno stado.

Pozdravljam i častim Rane Tvoga Presvetog Srca i u Te Rane predajem Ti, moj Isuse, svoju dušu, sve za koje želim moliti i za koje Ti želiš da molim, za one koji pate i koji su potlačeni, za sve progonjene i napuštene i za duše u Čistilištu. Daj nam svima, o Presveto Srce Isusovo, svoje svjetlo i svoju milost. Ispuni nas svojom ljubavlju i svojim mirom.

Nebeski Oče, po Prežalosnom i Bezgrešnom srcu Marijinom, žrtvujem Ti Tvoga Preljubljenoga Sina i sebe s Njime, u Njemu i po Njemu, potpuno na Njegove nakane i u ime svih stvorenja, za spas cijelog svijeta. Amen.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

PETI DAN – Poziv na svetost

„I ti bi mogao postati svet. To treba željeti svim srcem, a ako još ne želiš, moraš to ustrajno tražiti od Gospodina.“ (Bl. Carlo Acutis)

»Budite savršeni...« Gospodin se nije obratio samo apostolima nego svima onima koji doista žele biti njegovi učenici. Izričito je rečeno: »Kad Isus završi ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom.« U mnoštvu koje ga je slušalo bile su majke, obitelji, ribari, obrtnici, zakonoznaci, mladi... Svi su ga razumjeli i bili su »zaneseni«, jer se Gospodin obraćao svakome od njih. Gospodin je zahtjevan prema svima, u skladu s prilikama svakoga pojedinca. Poziva na svetost bez obzira na dob, zanimanje, rasu ili društveni položaj. Nema Kristovih sljedbenika koji ne bi imali kršćanski poziv, osobni poziv na svetost.

Kršćanin će uz Božju pomoći pretvoriti svakodnevnu uobičajenu stvarnost u nešto plemenito i vrlo dragocjeno, sve što dotakne pretvorit će ne u zlato, nego u milost i u slavu. Crkva nas podsjeća na neodgodivu zadaću da budemo prisutni u svijetu, da Bogu iznova približimo sve zemaljske stvarnosti. To će biti moguće jedino ako ostanemo sjedinjeni s Kristom kroz molitvu i sakramente. Kao što je mladica loze sjedinjena s trsom, tako i mi svakodnevno trebamo biti sjedinjeni s Gospodinom.

Kršćanin treba biti »drugi Krist«. To je velika snaga kršćanskoga svjedočanstva. Za Isusa se govorilo, kada se željelo ukratko opisati njegov život, da je prošao zemljom čineći dobro. Isto bi se trebalo reći za svakoga od nas želimo li Krista doista slijediti. »Gospodin

Isus, božanski učitelj i uzor svake savršenosti, svim je svojim učenicima i svakome pojedinome bilo kojega životnog stanja propovijedao svetost života, čiji je on sam početnik i dovršitelj: 'Budite, dakle, savršeni kao što je savršen i Otac vaš nebeski' (Mt 5,48). Svima je stoga razvidno da su svi Kristovi vjernici, kojega god stalež ili reda, pozvani na puninu kršćanskoga života i na savršenstvo ljubavi; tom se svetošću i u zemaljskom društvu promiče čovječniji način života.«

Želim li gorljivo postati svet? Jeli mi to prioritet ili i dalje smatram da je to poziv nekom drugom? Što me u tome prijeći?

Molitva: O, Isuse, raspeti za moje grijeha, gledam u Tvoje ranjeno Srce iz kojeg je potekla Krv i Voda i dolazim k Tebi ponizno Te moleći da opereš moje srce, um i tijelo da bih iskusio Tvoju neizmjernu ljubav.

Ulij u mene snagu Duha Svetoga da Ti uvijek ostanem bliz i nastavim živjeti u svetosti po Tvojoj svetoj volji. Iskreno se kajem za sve grijeha koje sam učinio(la) u svome životu (pokaj se za sve grijeha). Za okajanje mojih grijeha prikazujem Ti svoje male patnje i boli i pridružujem ih Tvojim neizrecivim i bolnim mukama na križu.

Prikazujem Ti i sva dobra djela koja sam učinio u Tvoje ime. Isuse, moj slatki Spasitelju, ponizno Ti se potpuno predajem. Čeznem da Te dotaknem, da osjetim Tvoju snagu kako kroz mene prolazi, da Te vidim svojim očima, da svojim ušima čujem Tvoj glas, da osjetim slatki miris Tvoje božanske prisutnosti, da osjetim slatkoću Tvoje ljubavi, da mogu živjeti u Tebi i Ti u meni.

Gospodine, operi i očisti odaje moje unutrašnjosti da težim za onim što je gore i da živim po željama Duha. Gospodine Isuse, dopusti mi svojim rukama dotaknuti Tvoje svete Rane (učini to u Duhu i vjeri označujući i pomazujući svaki dio svoga tijela), da potpuno budem izdvojen od svijeta za Tebe i Tvoje Kraljevstvo. Štiti me svojom nježnom rukom od svakoga zla i svih grešnih prigoda.

Duše Sveti, dođi i nastani se u meni, boravi u meni s Isusom i Ocem, da budem svet i bez mane, zajedno sa svima svetima. Amen.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

ŠESTI DAN – Radost kršćanskog života

*„Tuga je pogled okrenut prema sebi, sreća je pogled okrenut prema Bogu.“
(Bl. Carlo Acutis)*

Papa Franjo nam govori: „Kršćanska radost je ono što udiše kršćanin. Kršćanin koji nije radostan u srcu, nije dobar kršćanin. Radost kojom kršćanin odiše, način je kršćanskog izražavanja. Nije to nešto što se kupuje ili postiže vlastitim naporom, to je plod Duha Svetoga koji daje radost u srcu. Čvrsta stijena na kojoj počiva kršćanska radost je sjećanje. Ne možemo, naime, zaboraviti ono što je Gospodin učinio za nas, rađajući nas na novi život; kao i nadu u ono što nas čeka, susret sa Sinom Božjim. **Sjećanje i nada** dvije su

sastavnice koje omogućuju kršćanima da žive u radosti, ali ne u praznoj radosti, raspoloženju, nego u radosti kojoj je na prvom mjestu mir.

Radost ne znači živjeti od smijeha do smijeha i biti zabavan. Kršćanska radost je mir koji je u dubini, mir srca, mir koji nam samo Bog može dati. To je kršćanska radost koju nije lako sačuvati. Suvremeni se svijet nažalost zadovoljava kulturom koja nema radosti, u kojoj se izmišljaju mnoge stvari za zabavu, mnogi 'mali komadići slatkog života', ali koji ne ispunjavaju potpuno. Radost, naime, nije nešto što se kupuje na tržištu; to je dar Duha Svetoga koji djeluje i u trenucima nevolje i kušnje. Postoji dobar i loš nemir kada se posvuda traži sigurnost, kada se posvuda traži užitak. Bogati mladić iz evanđelja boja se da ako se odrekne bogatstva, da neće biti sretan. Radost i utjeha, to je ono što dišemo mi kršćani."

9

Jesam li radostan kršćanin? Ako nisam, što me u tome prijeći?

Molitva:

Psalam 86 (Davidov)

Prigni uho svoje, Jahve, i usliši me
jer sam bijedan i ubog.
Čuvaj dušu moju jer sam posvećen tebi;
spasi slugu svoga koji se uzda u te!
Ti si moj Bog; o Gospode, smiluj mi se
jer povazdan vapijem k tebi.
Razveseli dušu sluge svoga
jer k tebi, Jahve, dušu uzdižem.

Jer ti si, Gospode, dobar i rado praštaš,
pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju.
Slušaj, Jahve, molitvu moju
i pazi na glas vapaja mog.

U dan tjeskobe vapijem k tebi
jer ćeš me uslišati.
Nema ti ravna među bozima, Gospode,
nema djela kakvo je twoje.

Svi narodi što ih stvori doći će
i klanjat' se tebi, o Jahve,
i slavit će ime twoje.
Jer ti si velik i činiš čudesa:
ti si jedini Bog.

Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi,
usmjeri srce moje da se boji imena tvojega!

Hvalit ću te, Gospode, Bože moj, svim srcem svojim,

slavit će ime tvoje dovijeka,
jer tvoje ljubavi prema meni ima izobila,
istrgao si moju dušu iz dubine podzemlja.

O Bože, oholice se digoše na me,
mnoštvo silnika život mi vreba
i nemaju tebe pred očima.

No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag,
spor na srdžbu – sama ljubav i vjernost.
Pogledaj na me i smiluj se meni;
daj svome sluzi snage svoje
i spasi sina sluškinje svoje!
Daj mi milostivo znak naklonosti svoje,
da vide moji mrzitelji i da se postide,
jer si mi ti, o Jahve, pomogao, ti me utješio.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

SEDMI DAN – Životno poslanje

„Pronađi Boga i pronaći ćeš smisao svojega života. Svi se rađaju kao originali, ali mnogi umiru kao kopije.“ (Bl. Carlo Acutis)

Prvi ekskluzivni stav je da Bog ima nacrt za svakoga od nas. Otkriti svoj životni poziv tada bi značilo shvatiti i ostvariti taj nacrt. Ukoliko odlutamo s tog Božjeg puta za nas, odlutamo od Božje volje i izgubljeni smo. Većina danas prepoznaje ovaj model razumijevanja nečijeg životnog poziva kao nešto prilično rigidno i neodrživo.

Nasuprot tome je stav da je Božji poziv svima nama jednak – biti jedno s Gospodinom i koristiti primljene darove u službi svome bližnjemu. Izabratи kako to ostvariti prepušteno je svakome od nas. U ovom pogledu, Boga u stvari ni ne zanima kako ćemo to učiniti sve dok to činimo. Ovaj pogled Boga čini nekim tko je udaljen i koji se ne želi mijesati, pa čak skoro i nekim koga nije baš briga za to. Ovo sigurno nije Bog judeo-kršćanskih pisama u kojima se objavio kao onaj koji se osobno zauzima u našim životima i u našoj povijesti.

Srednji put proizlazi iz tradicije koja vidi Boga kao aktivnog i osobno uključenog u život svakoga od nas. Bog nam govori izravno u našim srcima, umovima i dušama kroz naše misli i osjećaje, kroz naše unutarnje pokretne i čežnje. Ipak, ne dolaze sve naše unutarnje misli, pokreti i čežnje od Boga. Iz tog razloga moramo razlučivati koje su one koje dolaze od Boga a koje nisu. Bog se upustio u životno dug dijalog s nama. Naša uloga u tom dijalogu jest da budemo pažljivi, slušamo i pokušamo odgovoriti.

Kad je postao svjestan da je njegovu životu povjerena posebna zadaća, Isus je napustio stolarsku radionicu i roditeljski dom te pošao u potragu za uzvišenijim poslanjem koje je

u dubini duše slutio, ali mu ono još nije bilo konkretno objavljeno. Došao je tako k Ivanu Krstitelju.

Obredom krštenja na Jordanu Ivan je čistio pokornike od grijeha i pripravljao za prihvaćanje Mesije koji je imao nastupiti. Isus je također stupio u red grešnika i pokornika, naveo je i razlog: „da se ispuni pravednost“, a vjerojatno i za to da se otvori Nebo i čuje Božje svjedočanstvo o njemu i njegovu mesijanskom poslanju te da se pokaže Duh Sveti, Božja snaga u kojoj će Isus ostvariti Očev naum, svoju zadaću i spasenje svijeta.

Kršćani su djeca Božja, Božji sinovi i kćeri. Njima je Otac također dao Duha Svetoga u krštenju. Nad svakim od nas je izgovorio riječi sinovstva i miline. „Ti si moj ljubljeni sin, moja ljubljena kćerka! Volim te, želim da uspiješ u životu koji je pred tobom. Bit ću uza te u svim tvojim željama u svemu o čemu sanjaš, čemu tvoje srce teži, svemu oko čega ćeš se truditi. Bit ću uza te u poteškoćama, u velikim odlukama, na životnim prekretnicama. Neću te ostaviti ni kad budeš slab, bolestan, u životnim opasnostima, kada budeš tužan, možda i očajan. Nemoj to zaboraviti! Bit ću s tobom i kad padneš u grijeh da ti oprostim, da te pridignem, da te nahranim kruhom živih. Ja sam uvijek korak ispred tebe, ne boj se!“

Tražim li u Gospodinu svoje životno/dnevno poslanje, bez da bježim od onoga što je najbolje za mene?

Metoda o donošenju odluke

1. Stani pred Bogom.
2. Odredi: što je predmet mog izbora?
3. Odredi okolnosti.
 - a) je li ovaj izbor sredstvo ili cilj?
 - b) jesи li indiferentan?
 - c) jesи li u utjesi ili suhoći?
4. Odredi vrijeme odluke.
 - a) kad nema sumnje u ispravnost odluke.
 - b) kada doživljavam utjehe i suhoće, i donosim odluke na temelju toga od koga dolazi.
 - c) tiho vrijeme kada ne doživljavaš duhovne pokrete, a odluke se donose uz pomoć razuma na dva načina za odabir.
5. Traži potvrdu.
 - a) veći plod
 - b) veću utjehu
6. Predstavi svoju odluku Bogu.

Molitva:

Nebeski Oče, Ti si me stvorio s ljubavlju i životnim poslanjem jer sam dragocjen(a) u Tvojim očima. Želim biti sretan(na) u ovom životu i provesti vječnost s Tobom. Molim te, pomozi mi prepoznati Tvoj naum s mojim životom. Pomozi mi upoznati samog(mu) sebe i moje bojazni. Pomozi mi da želim ono što Ti želiš. Pomozi mi da se potpuno pouzdam u Tebe. Pošalji svoga Svetoga Duha u moj razum i srce kako bih mogao(la) prepoznati darove koje mi daruješ i čuti Tvoj poziv na koji način da služim Crkvi. Pošalji u moj život svete osobe koje će mi biti od pomoći na mom putu, ne da govore što trebam činiti već da usmjeravaju i ohrabruju svaki moj korak traženja Tvoje volje. Uvećaj moju želju da druge dovodim Tebi i doprinesem Tvojoj proslavi i spašavanju duša. Presveta Djevica, Majko Božja, moli za mene da otkrijem moj životni poziv, imam hrabrosti odgovoriti na njega s povjerenjem i postojano ga živim. Amen.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu (kraj).

OSMI DAN – Sloboda

„Samo će onaj koji vrši volju Božju biti uistinu sloboden.“ (Bl. Carlo Acutis)

„Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva!“ (Gal 5,1)

Za slobodu nas Krist oslobodi, nije li?

O lijepa, o draga, o slatka...

Daru u kom sva blaga višnji Bog nam je dao...

Gdje si onda kad se svežem osjećajem krivnje čvrsto u čvorove;
kad se zaključam u kavez straha a u ruci držim ključ;
kad me na koljena bace očekivanja, moja i tuđa;
kad uprtim breme neurednog rasporeda obveza, a i dalje iz usta ne ide to kratko „ne“;
kad nosim okove ljutnje kao da su najljepši nakit moje teške osobnosti;
kad se kaznim nekim neopravdanim osjećajem da mi ništa ne ide i ne mogu?
Ostaješ mi tada daleka i nedostižna.

Slobodo. Teško do tebe. Uvijek iznova. Što si ti?

Osjećaj vožnje bicikla onih par sekundi bez ruka na volanu, trenutak rezultata ispita i broj indeksa u stupcu prolaza, osjećaj skinutih uskih cipela nakon dugog dana, sklopljene oči bez navijene budilice, dodir kad se u ruke primi otpusno pismo, osjećaj kad konačno imam obavezu manje, tišina koja nastaje kad vreva ljudi konačno ode od mene, ili napokon podmiren minus na kreditnoj kartici? Kratkotrajna si? Nagla, ekstremna, nedugo uhvatljiva? Ili si konstanta, radost, umijeće, stil života, do vječnosti?

Pavao piše Galaćanima o tebi.

I o nepokolebljivosti i čvrstoj postojanosti jer nas Krist za slobodu oslobodi da se ne damo ponovno u jaram ropstva. Zakoni, norme, pravila, puste odredbe i naredbe, poniženja... Nije ropstvo samo to. Nije, Pavao najbolje zna. On je najprije kroz Zakon upoznao Isusa iz Nazareta, a tek kasnije ljubavlju.

Biti u svijetu, a biti iza rešetaka nije čudno, isto je kao biti zatvorenik, a slobodan. Sloboda nije anarhija.

Na njezinom čelu kraljuje Ljubav.

Ona vlada, predvodi, uređuje, raspoređuje, planira, izvodi.

Nedostaje Ljubavi. Prijestolje slobode je prazno. Možda netko ili nešto drugo sjedi na toj kraljevskoj stolici i vlada. Neka osoba? Neka stvar?

Možda...

Molitva:

Bože, osloboди me svake navezanosti
da prestanu razmišljanja,
ne počnu drame,
ne rastu očekivanja,
ne gomilaju razočaranja,
ne nikne ljubomora,
nestane strah
od gubitka,
od zaborava,
od samoće,
od svega i sviju.

Jer,
prolaze svi i prolazi sve
ostajemo
Ti i ja...

Izmoliti Litaniye bl. Carlu Acutisu (kraj).

DEVETI DAN – Jednostavna i duboka vjera koja prodire u vječnost

„Bog je svakomu među nama napisao jedinstvenu i neponovljivu priču, ali nam je ostavio slobodu da napišemo kraj.“ (Bl. Carlo Acutis)

Blaženi Carlo Acutis gajio je posebnu strast prema svetosti. Govorio je da Bog stvara sve ljude kao moguće svece, a na svojoj mrežnoj stranici sačuvao je poseban prostor za one što su umrli mladi: „Otkrij koliko prijatelja imam na nebu gdje dolaze mladi sveci, oni koji su *stigli do cilja u rekordnom vremenu*“. A prijateljima je povjerio: „Umrijet ću mlad.“

Njegova bi se duhovnost i vjera mogle nazvati tradicionalnima, kao da je pripadala drugim vremenima: pobožnost prema Srcu Isusovu i Euharistiji, štovanje svetaca i anđela, ljubav prema papi i Crkvi. Osobito je štovao Djesticu Mariju koju je nazivao „jedinom ženom svojega života“. Ali njegova je vjera obilovala onim što je bitno. Njegov otac Andrija kaže: „Njegova se tajna sastojala u čvrstoj i živoj volji da stavi Boga na prvo mjesto. Iz toga je proizlazila skladna osobnost koja je isijavala veliku mirnoću.“

Netko je rekao da je Carlov život iznimski u svojoj običnosti. I zaista, oduvijek mu je život bio osobit.

U njemu je Duh Sveti učinio čuda milosti u vrijeme kada su mladi izloženi tolikim izazovima što ih skreću s puta, otežavajući im pronalaženje vlastitog puta i posvećivanje čemu vrijednu što ispunja život.

„Njegovo je stanje bilo kritično, vrlo teško“, sjeća se jedna medicinska sestra. „Ušla sam u sobu i upitala Carla: 'Kako si?' On mi je odgovorio: 'Dobro'. Iznenađena njegovim odgovorom, pitala sam: 'Dobro?' A Carlo je odgovorio: 'Ima onih kojima je gore'“.

Kada su mu rekli koliko je teško njegovo stanje, mirno je rekao: „Gospodin me je razbudio“. Umro je nekoliko dana potom prikazujući svoje patnje za svećenike u poteškoćama, za papu, za Crkvu i da ode izravno u raj.

Postulator Nicola Gori ističe: „Njegovo je odvajanje od ovoga svijeta bilo prirodno i mirno jer je bio svjestan da će napokon susresti Isusa, tog svojega Gospodina s kojim je sklopio neraskidivo prijateljstvo.“

Odluči danas da ćeš gorljivo i svim srcem nastojati „priču svog života“ završiti s Gospodinom u vječnosti!

Molitva: (sv. Ivan Maria Vianney):

Ljubim te, Bože moj!
 Moja je jedina želja ljubit Tebe,
 sve do posljednjega daha mojega života.
 Ljubim te, Gospodine,
 i jedina milost za koju Te molim
 jest, da Te ljubim vječno!
 Bože moj,
 ako moj jezik ne može reći
 u svim trenucima da Te ljubim,
 želim da Ti moje srce to ponavlja,
 koliko god puta dahnem.
 Ljubim Te, moj božanski Spasitelju
 Jer si bio raspet za mene.
 Ljubim Te, Bože moj, jer me držiš ovdje dolje raspeta za Tebe...
 Bože moj,
 kako se približavam svome kraju
 iskaži mi milost da se tako povećava moja ljubav.
 Amen.

Izmoliti Litanije bl. Carlu Acutisu.

Litanije bl. Carlu Acutisu

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!
Sveta Marija, moli za nas!

15

Bl. Carlo Acutisu, ljubitelju svete euharistije, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si snagu i mir za sve što život donosi pronalazio u poklonu Presvetom Oltarskom sakramantu, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si prepoznao svetu isповijed kao vatru koja balon duše uzdiže u nebo, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si ljubio, molio i žrtvovao se za svoju Crkvu, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, vjerni molitelju svete krunice, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, hrabren ljubavlju Djevice Marije, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si se poukom Majke našeg Otkupitelja i Zaručnice Duha Svetoga zbljedio s Trojedinim Bogom, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, štovatelju anđela i svetaca, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si Božju ljepotu stvaranja prepoznavao, volio i poštovao u prirodi i svim stvorenjima, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, čvrsto uvjereni da Bog svima otvara vrata raja, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si svim svojim srcem želio postati svet, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si se spremno predavao u Božju volju, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, poslušan i pun poštovanja prema roditeljima i drugim autoritetima, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, iznimni u svojoj običnosti, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, strastveni informatički geniju koji si modernu tehnologiju koristio za evangelizaciju, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, prijatelju sviju i poticatelju na dobro, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, vesele i blage naravi, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, plemenite duše koji si u svakom siromahu prepoznavao i potpomagao svoga bližnjega, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, životom Kristov svjedoče koji je druge privodio Gospodinu, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, koji si kršćanski život živio neumorno i bez odmora, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, ponizni i strpljivi u mukama i trpljenju, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, vjere koja je prodirala u vječnost, moli za nas!
Bl. Carlo Acutisu, zauvijek posebni mladiću našeg vremena, moli za nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam Gospodine,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj nam se Gospodine!

R. Moli za nas, blaženi Carlo Acutisu!
O. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih!

Pomolimo se:

Bože, Oče naš, hvala ti što si nam dao primjer života mladog blaženika Carla Acutisa, uzora života kršćanske mladeži! Poučio si ga kako uzljubiti Tebe, koristeći presvetu euharistiju kao svoj „autoput do neba“. Dao si mu i Mariju kao voljenu majku kojoj se svakodnevno utjecao molitvom krunice. Čuj našu molitvu koju povjeravamo njegovu zagovoru te nam udijeli milost za koju te molimo (navesti molitvenu nakanu